

Sygn. akt VU 147/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 kwietnia 2015 roku

Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim, Wydział V Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w składzie:

Przewodniczący SSR del. Urszula Sipińska-Sęk

Protokolant st. sekr. sądowy Zofia Aleksandrowicz

po rozpoznaniu w dniu 29 kwietnia 2015 roku w Piotrkowie Trybunalskim

na rozprawie

sprawy z wniosku R. K.

przeciwko Prezesowi Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego Oddział w Ł. P. Terenowa w T.

o rentę rolniczą

na skutek odwołania R. K.

od decyzji Prezesa Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego Oddział w Ł. P. Terenowa w T.

z dnia 4 lutego 2014 r. sygn. (...)

oddala odwołanie.

Sygn. akt VU 147/14

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 4 lutego 2014 r. nr DS.- (...) GI Prezes Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego Oddział w Ł. P. Terenowa w T. odmówił R. K. prawa do renty rolniczej. W uzasadnieniu organ rentowy podał, iż orzeczeniem komisji lekarskiej KRUS z dnia 31 stycznia 2014 roku wnioskodawca nie został uznany za całkowicie niezdolnego do pracy w gospodarstwie rolnym, zatem brak podstaw prawnych do przyznania renty rolniczej z tytułu niezdolności do pracy.

W odwołaniu złożonym w dniu 12 lutego 2014 roku wnioskodawca zaskarżył powyższą decyzję w całości domagając się jej zmiany poprzez przyznanie prawa do renty rolniczej.

W odpowiedzi na odwołanie KRUS wnosila o jego oddalenie.

Sąd Okręgowy – Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych ustalił co następuje:

R. K., urodził się w dniu (...).

W okresie od 1 października 1992 roku do dnia 31 grudnia 2013 roku wnioskodawca był uprawniony do renty rolniczej z tytułu niezdolności do pracy (okoliczności bezsporne).

W dniu 20 grudnia 2013 roku wnioskodawca wystąpił z wnioskiem o przyznanie prawa do renty rolniczej .

(dowód : wniosek o rentę rolniczą k.167 w aktach rentowych)

Orzeczeniem z dnia 10 stycznia 2014 roku Lekarz Rzeczoznawca po rozpoznaniu jako podstawowego problemu zdrowotnego wnioskodawcy organicznych zaburzeń nastroju -nie uznał R. K. za całkowicie niezdolnego do pracy w gospodarstwie rolnym.

(dowód: orzeczenie Lekarza Rzeczoznawcy KRUS - k. 173-174 akt rentowych)

Wnioskodawca od powyższego orzeczenia złożył odwołanie w wyniku czego sprawę skierowano do Komisji Lekarskiej, która po ponownym rozpoznaniu u wnioskodawcy organicznych zaburzeń nastroju, a nadto jako choroby współistniejącej: przewlekłego zapalenia oskrzeli - nie uznała wnioskodawcy za osobę całkowicie niezdolną do pracy w gospodarstwie rolnym .

(orzeczenie Komisji lekarskiej KRUS z dnia 31 stycznia 2014 roku k.187-188 akt rentowych)

Obecnie u wnioskodawcy występują następujące schorzenia:

- przewlekła obturacyjna choroba płuc w okresie wydolności oddechowej;
- organiczne zaburzenia depresyjne;
- zmiany zwyrodnieniowe kręgosłupa w wywiadzie obecnie w fazie zaostrzenia objawów korzeniowych;
- okresowy zespół bólowy kręgosłupa lędźwiowego lędźwiowego w przebiegu zmian zwyrodnieniowych;
- zmiany zwyrodnieniowe kolan bez istotnej dysfunkcji czynnościowej

Stopień zaawansowania powyższych schorzeń nie czyni wnioskodawcy całkowicie niezdolnym do pracy w gospodarstwie rolnym.

(dowód: opinia biegłych: pulmonologa T.-T.-B. k.9-10, psychiatry A. R. oraz psychologa J. Ś. k.18-20, opinia biegłego neurologa A. P. k.40-4, ortopedy J. B. kl. 51-52 akt sprawy)

Sąd Okręgowy - Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych zważył co następuje:

Odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z treścią art. 21 ust. 1 ustawy z dnia 20 grudnia 1990 roku o ubezpieczeniu społecznym rolników (tekst jedn. Dz. U. z 2008 r., Nr 50, poz. 291) renta rolnicza z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który łącznie spełnia następujące warunki:

1. podlegał ubezpieczeniu emerytalno-rentowemu przez wymagany okres, o którym mowa w ust. 2,
2. jest trwale lub okresowo całkowicie niezdolny do pracy w gospodarstwie rolnym,
3. całkowita niezdolność do pracy w gospodarstwie rolnym powstała w okresie podlegania ubezpieczeniu emerytalno-rentowemu lub w okresach, o których mowa w art. 20 ust. 1 pkt 1 i 2, lub nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów.

Z całkowitą niezdolnością do pracy w gospodarstwie rolnym, mamy do czynienia wówczas, gdy ubezpieczony z powodu naruszenia sprawności organizmu utracił zdolność do osobistego wykonywania pracy w gospodarstwie rolnym (**art. 21 ust. 5 ustawy**). Niezdolność ta ma charakter trwały, jeżeli ubezpieczony nie rokuje odzyskania zdolności do osobistego wykonywania pracy w gospodarstwie rolnym, bądź okresowy, gdy takie rokowania istnieją (art. 21 ust. 6 i 7 ustawy).

Spór w przedmiotowej sprawie sprowadzał się do ustalenia czy wnioskodawca spełnia przesłanki przewidziane w **art. 21 ust. 5 ustawy tj.** czy jest on całkowicie niezdolny do pracy w gospodarstwie rolnym

Dla ustalenia, czy R. K. jest całkowicie niezdolny do pracy w gospodarstwie rolnym Sąd dopuścił dowód z opinii biegłych pulmonologa T. B., psychiatry: A. R. oraz psychologa J. Ś., neurologa A. P. oraz ortopedy J. B. - biegłych z zakresu dziedzin medycyny, w ramach których specjalności mieszczą się schorzenia, które rozpoznano u wnioskodawcy.

Z jednoznacznych w swej treści opinii wszystkich w/w biegłych, wynika że wnioskodawca nie jest całkowicie niezdolny do pracy w gospodarstwie rolnym. Opinie Sąd ocenia jako jasne, pełne, logiczne i należyte uzasadnione. Biegli sporządzili opinie po zapoznaniu się i szczegółowej analizie dokumentacji medycznej wnioskodawcy oraz po przeprowadzeniu jego osobistego badania. Biegli rozpoznali u wnioskodawcy: przewlekłą obturacyjną chorobę płuc w okresie wydolności oddechowej, organiczne zaburzenia depresyjne, zmiany zwyrodnieniowe kręgosłupa, okresowy zespół bólowy kręgosłupa lędźwiowego w przebiegu zmian zwyrodnieniowych, zmiany zwyrodnieniowe kolan bez istotnej dysfunkcji czynnościowej.

Biegła pulmonolog T. B. stwierdziła, że wnioskodawca jest leczony na przewlekłą obturacyjną chorobę płuc od 3 lat lekami wziewnymi, choroba ta przebiega bez cech niewydolności oddechowej w badaniu klinicznym, gazometrycznym, bez istotnych zaburzeń wentylacji w spirometrii.

W opinii psychologiczno-psychiatrycznej biegła A. R. oraz psycholog J. Ś. rozpoznały u wnioskodawcy organiczne zaburzenia depresyjne, z powodu których leczy się od 2003 roku, w wywiadzie uraz głowy w 1992r. oraz kilkakrotnie doznawane utraty przytomności o niejasnej etiologii. Wnioskodawca był trzykrotnie hospitalizowany w oddziałach psychiatrycznych z rozpoznaniem organicznych zaburzeń nastroju, jest systematycznie leczony w PZP w Z.. Zapisy wizyt lekarskich od lipca 2012r. świadczą zdaniem biegłych o względnie dobrym stabilnym w ostatnim roku samopoczuciu, także w aktualnej ocenie klinicznej objawy afektywne (depresyjne) nie osiągają znaczącego nasilenia. Zauważalne deficyty poznawcze, wg testów psychologicznych- sięgają co prawda poziomu upośledzenia umysłowego w stopniu lekkim, nie zaburzą jednak funkcjonowania społecznego, co mogłoby skutkować całkowitą niezdolnością do pracy w gospodarstwie rolnym. Poprawę stanu zdrowia wnioskodawcy biegłe wiążą z regularnie stosowaną farmakoterapią (leczeniem przeciwdepresyjnym). Z tych względów biegła psychiatra nie stwierdziła u R. K. całkowitej niezdolności do pracy gospodarstwie rolny.

Biegła neurolog A. P. po rozpoznaniu u wnioskodawcy zmian zwyrodnieniowych kręgosłupa, zespołu bólowego kręgosłupa w wywiadzie (obecnie w fazie zaostrzenia objawów korzeniowych) stwierdziła, że wnioskodawca nie jest całkowicie niezdolny do pracy w gospodarstwie rolnym. W przedmiotowym badaniu neurologicznym biegła stwierdziła wprawdzie u R. K. obustronne objawy korzeniowe, ale o średnim nasileniu, ponadto nie stwierdziła objawów ogniskowego uszkodzenia ośrodkowego układu nerwowego.

Podstaw do uznania wnioskodawca za całkowicie niezdolnego do pracy w gospodarstwie rolnym nie znalazł także biegły ortopeda J. B.. Biegły podniósł, że stwierdzane zmiany zwyrodnieniowe głównie w zakresie kręgosłupa lędźwiowego i kolan, nie skutkują znacznymi ograniczeniami ruchomości i dolegliwościami bólowymi, co ma potwierdzenie nie tylko w badaniu przedmiotowym ale także w badaniach rtg. Biegły nie stwierdził także istotnej dysfunkcji ręki lewej (stan po amputacji paliczka dystalnego palca III).

Dowód z opinii w/w biegłych nie został w sposób skuteczny zakwestionowany w toku postępowania. Do podważenia opinii sporządzonych przez specjalistów o niekwestionowanym poziomie wiedzy, specjalistów praktyków z doświadczeniem klinicznym, nie mogą prowadzić twierdzenia pełnomocnika skarżącego, iż nie zgadza się z opiniami biegłych, gdyż skarżący uważa, że nie może pracować w gospodarstwie rolnym. Należy podnieść, że na rozprawie w dniu 24 września 2014r. Sąd udzielił zawodowemu pełnomocnikowi skarżącego – wobec kwestionowania opinii psychologiczno-psychiatrycznej- 10 dniowego terminu na przedstawienie pisemnych zarzutów do opinii biegłych. Termin ten upłynął bezskutecznie. Pełnomocnik skarżącego nie zgłosił jakichkolwiek zarzutów do opinii psychologiczno-psychiatrycznej. Tak samo jak nie zgłosił zarzutów do opinii biegłej pulmonolog, biegłej neurolog i biegłego ortopedy.

Dodatkowo wskazać należy, że wnioskodawca ze względu na występujące u niego schorzenia może doznawać ograniczeń w wykonywaniu wielu prac w gospodarstwie rolnym, przeszkodą do wykonywania których jest stan jego zdrowia. Nie oznacza to jednakże spełnienia przesłanki warunkującej nabycie prawa do renty rolniczej. Przesłanką tą, jak wskazano bowiem na wstępie, jest jedynie całkowita utrata zdolności do osobistego wykonywania pracy w gospodarstwie rolnym, a nie li tylko ograniczenia w wykonywaniu pewnych prac. Mając to na uwadze Sąd oddalił wniosek pełnomocnika skarżącego o dopuszczenie dowodu z ustnych opinii biegłych na okoliczność w jakim stopniu wnioskodawca jest niezdolny do pracy w gospodarstwie rolnym. Ustalenie tej okoliczności nie ma znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy o rentę rolniczą. Tylko bowiem całkowita niezdolność do pracy w gospodarstwie rolnym, a nie jej ograniczenie, daje prawo do renty rolniczej. A zatem osoba ubiegająca się o rentę rolniczą musi wykazać, że z powodu stanu zdrowia pozbawiona jest możliwości wykonywania prac, nie tylko tych najcięższych, ale wszystkich jakie wykonuje się w gospodarstwie.

Bez znaczenia dla sprawy jest także fakt, że skarżący nie pracuje w gospodarstwie rolnym z uwagi na jego przekazanie córce. To, że wnioskodawca z przyczyn natury faktycznej nie pracuje w gospodarstwie rolnym (gdyż przekazał je córce i nie zamieszkuje w nim), nie oznacza braku zdolności do pracy w tym gospodarstwie. Tym bardziej, że wnioskodawca dysponował niewielkim gospodarstwem rolnym o powierzchni 6 ha, a w takim gospodarstwie potrzeby pracy nie są duże.

Biorąc powyższe pod uwagę, Sąd Okręgowy – Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. orzekł jak w sentencji.